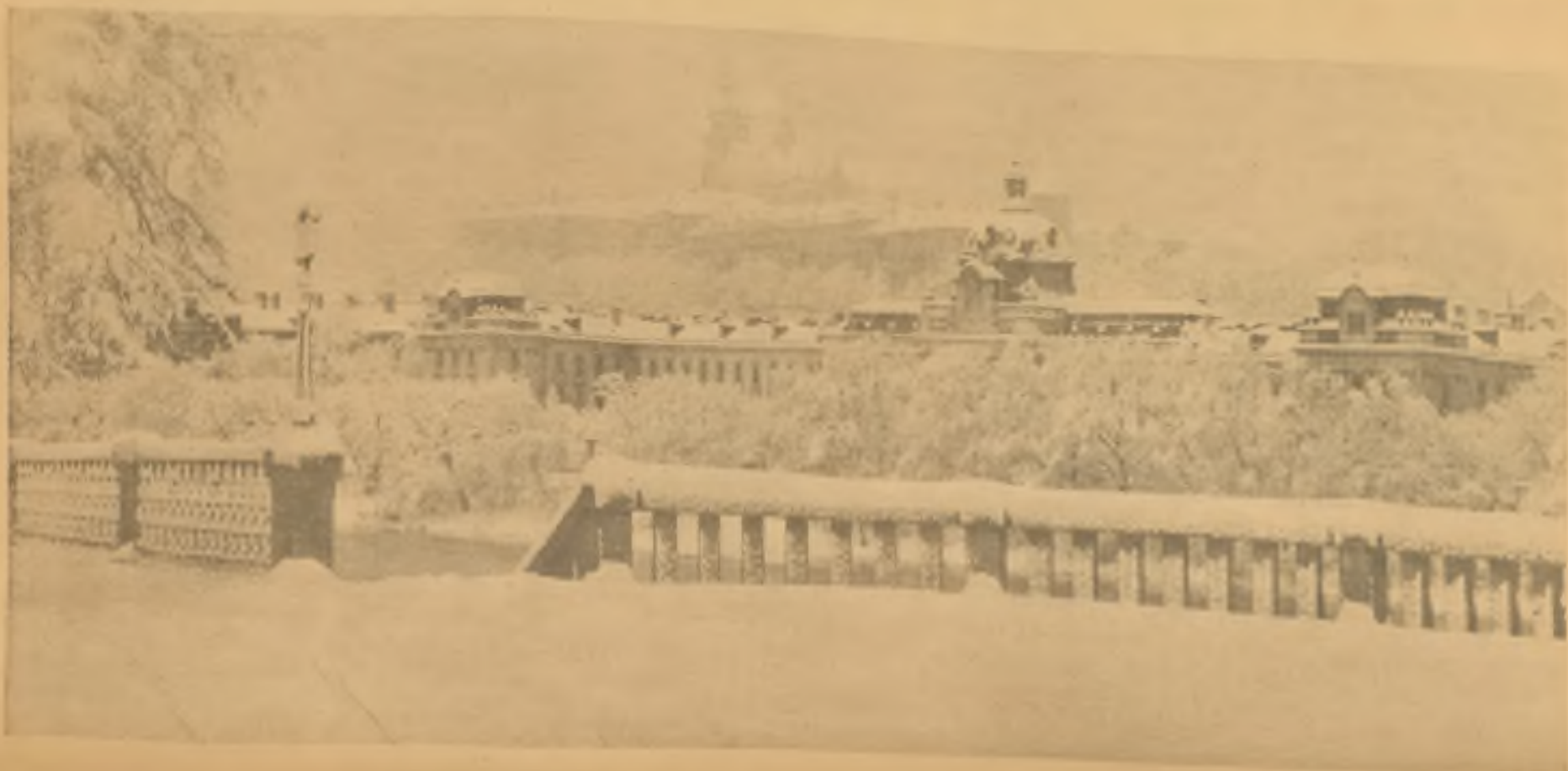

ZVLÁŠTNÍ VÁNOČNÍ PŘÍLOHA EVROPSKÝCH LISTŮ

1976

Přání k Vánocům a Novému roku...

Jan Masaryk

Následující vánoční přání bylo napsáno a předneseno před čtyřiceti lety. A přece — jak je to poselství Jana Masaryka, emigranta, podnes platné...

Tak už zas přicházím s vánočním a novoročním vinšem. Ale napřed se musím přiznat, že jsem přál sám sobě — je to trochu sobecké, odpusťte mi to. Přál jsem si jít po Praze. Nejspíš z Wilsonova nádraží po Václavském, po

Národní, okolo divadla na nábreží. Před Trnkovými mlýny se zastavit a kouknout se pomalu a dobře na Hradčany. Třebas bude zapadat slunce, nebo taky ne. A přes Kamenný most přivítat se se sochami — ten krásný pozlacený kruzifix mi leží v hlavě. A Mosteckou ulicí a podlouhým na Malostranské náměstí a okolo Fragnerovy lékárny (chudáček Karel Fragner je už taky na slávě Boží) a nahoru Thunskou ulicí okolo čísla 9, kde jsme bydlívali a kde pak měli skopčáci vyslanectví — a po Nových zámeckých k Hradu — ne dovnitř — to mě nezajímá, ale do druhého

a třetího nádvoří — pohladit Svatého Víta a Zlatou uličku a po Starých zámeckých schodech dolů — po Klárově a Karmelitskou ulicí. Tam bydlil nebožtík Šámal, než ho odtáhli na mučení. Před tím domem se musí posmeknout. My protestanti jsme před kostely a sochami nesmekali — teď se musí posmeknout před béráky kde bydleli naši svatí. Ne hluboce smeknout, jak to dělávali ministerští radové, ale tak trochu jako rozpačitě posmeknout a jakoby něco pošeptat: "Kanceléři, odpusťte mi, že jsme ještě tady" — a okolo Tyršova domu, tam taky se pěkně poklonit — moc je vás bratří pobitých — budeme se starat o vaše děti. A pak bych šel asi zpátky na Wilsonovo nádraží na papričku a rohlík a jednu plzeň-

skou nebo taky smíchovskou. A nechtěl bych, aby mne někdo poznal — hodně jsem se změnil za ta pekelná léta — rozhodně jsem nezfešněl. No a teď to přání vám, moji nejmilejší. Vydržte to, prosím — já vím, že vydržíte. Švejkujte nenápadně, ulejte se, půjde-li to, a bojujte, kde můžete. A vám spoluemigranti, taky vinšuju. Práce máme mnoho, čas kvapí a naše osobní zástoje a ambice jsou intenzivně nezajímavé, já chci jen na ten špacír po Praze. Musíme v novém roce být ještě sjednocenější. Až se vrátíme, budeme muset dělat maturitu a naši doma budou přísně zkoušet a, kdyby se dověděli, že z důvodů osobních, kompetenčních nebo dokonce stranicko-politických se nedělalo něco, co se udělat

mělo, dostali bychom zcela nedostatečně, čili, jak jsme na Akademickém gymnasiu říkali, pumu. Rád bych vám ovšem přál, abyste se dočkali dne spasení, a těm, kteří padnou, děkuju a slibuju.

A všichni dohromady vydržíme. Bůh s vámi! Dobrou noc!

(Vysíláno anglickým BBC 23. prosince 1942.)

Vánoční píseň

J. SEIFERT

*Jak ptáci zimomřiví
v tom teskném příběhu,
ti, které neuživí
třpyt hvězdic na sněhu,
jsme sešli se zas snící
nad lžičkou olova,
káž by nám mohlo říci
náš osud doslova,
když už se řítí v spěchu
ten žaluplný děj.
Svíčičko na ořechu,
hoř pro nás pomalej!*

*'Ať zvučí trouby hlásné
a zpěvy andělů,
než přijde smrt a zhasne
náš dech v svém pocelu.*

*'A těm u sukni matek
dej úsměv do očí,
klín plný cukrátek
a hodně vánoček.*

VYDAVATELSTVO, REDAKCE A SPOLUPRÁCOVNÍCI 'EVROPSKÝCH LISTŮ' PŘEJÍ VŠEM PŘEDPLATITELŮM, ČTENÁŘŮM, INSERENTŮM A PŘÍZNIVCŮM PŘÍJEMNÉ A VESELÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ, MNOHO ZDARU A OSOBNÍCH ÚSPĚCHŮ V ROCE 1977.

V ZIME

ADAM SKŮPY

*Z oblakov nežne páper letí,
vítaj nám, kráska zima,
dni biele plné snežných
kvetín
dnes cele zväbili ma.*

*Ulicou kráčam — ľudí
stretám
s rozosmíatymi očami,
do dlani sa nám kloní nebo,
v ústrety št'astie volá mi...*

*Z oblakov nežne páper letí,
vítaj nám, kráska zima,
bielych dní čaro v dial'ke
svieti,
aj srdce k láske blíž má.*

Vianoce cigánov

(Ako tá čierna zem s čiernym chlebom)

V jednotvárnej každodennosti sa život človeka rozpadá akoby do jednotlivých drobných cieľov, rôzne činnosti dostávajú zdanlivo zmysel samy o sebe a vytáča sa význam návaznosti ľudských konaní, návaznosti človeka na ostatných ľudí. Pri únave a monotónnom opakovaní všedného dňa si človek často prestáva uvedomovať sám seba, zabúda, čím mu sú ostatní ľudia a čím je on im.

Sviatky sú prelomom do tohto stereotypu. Sviatky sú pradávnu a všeludskou inštitúciou, príležitosťou k tomu, aby sa uskutočnila výsada, zvláštnosť a potreba človeka uvedomiť si seba samého ako člena svojej rodiny — svojho rodu, svojej spoločnosti. Nech sú aj rituály, viery a ceremoniály rôznych sviatkov v najrozmanitejších ľudských kultúrach zdanlivo neporovnateľné — jedny hovoria rečou pomalovaných tvárí a členiek z peria vtákov — iné sa vyjadrujú v symboloch masiek, bubnov, tančov, iné hovoria koledami pri vianočných stromčekoch — všetky súhlasne každému z nás pripomínajú základný etický a vôbec existenčný príkaz: uvedom si, že si človek, súčasť ľudského spoločenstva a že nemôžeš existovať bez ostatných ľudí.

V našej kultúrnej oblasti patria k najtradičnejším sviatkom Vianoce. Ani Vianoce sa neslávia všade rovnako a napriek tomu celkom odlišné vianočné zvyky vyjadrujú vždy jedno: nutnosť ľudskej solidarity a tolerance.

Túto jednotu významu skrytý vo formálnej rozličnosti zvykov by sme si uvedomili, keby sme slávili Vianoce aj v niektorej tradičnej romskej rodine. Zo svojej indickej pravlasti si Romovia priniesli celkom iných bohov, iných strážcov etických noriem, iné viery, iné sviatky. Naviac — každá romská "džati" (kasta s príznačným tradičným remeslom, kmeňová skupina, príslušníci ktorej sa nesmeli ženit' a vydávať s príslušníkmi iných romských kmeňov) mala svoje zvykové, jazykové a životne odlišnosti prinesené už z Indie.

Príslušníci tej subetnickej skupiny Romov, ktorí tvoria asi 80 percent romskej populácie v našej republike, sa začali usadzovať už pred tromi storočiami. Sčítanie Cigánov z roku 1893 uvádza, že z celkového poč-

zyk a spôsob života Romov. Spoločenská izolovanosť prehlbovala odlišnosť medzi nimi a ostatnou spoločnosťou, alebo presnejšie — týmto odlišnostiam vnucovala antagonistický charakter. Obranné prostriedky, ktoré boli dostupné menšine v mocenskom majoritnom spoločenskom obkľúčení — totiž podvod a klam, prípadne krádež — sa prísne restali, ak sa ich dopustil Rom voči príslušníkom vlastnej komunity. Na druhej strane Romovia nemohli ani v minulosti žiť bez väčšinovej spoločnosti (napriek tej všetkej spoločenskej izolovanosti) a ani slovenskí dedičania by sa často neboli zaobišli bez prác a služieb, ktoré im poskytovali romskí kováči — hudobníci, nádenníci, posluhovia, odpratávači odpadkov a podobne. Tieto vzájomné styky obmedzené na výmenu výrobkov a služieb boli predsa len základom pre akýsi modus vivendi medzi životom Romov a ich susedov.

Pri vzájomných stykoch preberali Romovia niektoré spôsoby a zvyklosti svojho prostredia. Preberali ich aj preto, aby sa tak nenápadne neodlišovali, z prostej potreby — ktorá je vlastná každému človeku a každému ľudskému spoločenstvu na svete — byť tolerovaní, rešpektovaní a prijatí svojim spoločenským prostredím.

Tak začali Romovia sláviť rôzne sviatky, o ktorých sa im v Indii ani nespievalo. Pozabudli mená svojich pôvodných bohov, ale napriek tomu morálka a etika, späť so svojbytným životom, so svojbytným "materiálnym bytím" Romov sa udržiavala a tradovala ďalej — pomocou prastarých zvyklostí, ktoré si iba obliekli iné kultúrne rúcho. Naviac — v oných zvyklostiach zaznieval ten všeludský príkaz solidarity človeka s jeho rodinou, rodom, komunitou.

Ako sa u Romov slávievali Vianoce a ako sa v niektorých tradičných rodinách dodnes slavia — sa najlepšie dozvieme priamo od nich.

Svoje spomienky rozpráva Vasil Demeter, pôvodom z Lodomirského, teraz vyše 25 rokov usadený v Prahe. Jeho rozprávanie bolo zaznamenané na magnetofónovom páse, uvádzame ho autenticky, iba v skrátenom preklade.

... Sas somas cikno čharoro, o dad kerlas chať'iko buti, e daj phir-

PROSINEC

Jaroslav Seifert

Jak je to dávno bílé střechy,
pod prsty zlato na ořechy,
maminka sladké mandle krájí
a děti ani nedutají.

Tajemství patrně je tlačí,
Stromek je svázan na pavlači.

Pak náhle jako o sklo mince
zazvoní zvonek. Tiší, tiší

je smutek vřdycky při vzpomínce.

Čas letí prudce! Třeskní číší!

Ze sbírky Jaro, sbohem.

las pal o gara le petalenca, le Chan'lenca . . .

Keď som bol malý, otec pracoval ako kováč, matka chodila po dedinách predávať podkovy, motyky — klince, ret'aze. Dostávala za to od gádzov (neromov) zemiaky, múku, masť — mlieko. Peniaze nie, len pár halierov, aby bolo na sol' a petrolej. Často nebolo čo jesť, ale na Vianoce, nech bol Rom sebeckudobnejší, snažil sa každý ukázať, že predsa len žije ako človek. Dva mesiace pred Vianocami matka zháňala a robila zásoby, aby aspoň na ten vianočný týždeň bol v rodine dostatok.

Týždeň pred Vianocami začalo v osade riadenie, upratovanie. Ženy bičili chatrče zvnútra aj zvonku. Niekoľko boli takí chudobní, že nemali ani tú trošku vápna a tak rozpustili vo vode biely íl a tým sa natierali steny. Deti behali od domčeka k domu a nakukovali dnu. Ženy ich odháňali; chod' preč, zababreš mi to, a tak ani cez Vianoce nebudem mať poriadok!

Na Štedrý deň potom už cudzie dievča nesmie prekročiť prah a vstúpiť. Chlapec, áno, chlapec znamená št'astie, ale dievča je nešťastie — a tak sa ženy veľmi hnevali, keď im nejaké dievčatko vošlo do domu.

Dva — tri dni pred Štedrým dňom ženy piekli, Romovia nemali rúru, iba malé sporáčky a kachle, a

tak počas Vianoc dovolili gazdinky, aby si Romky napiekli u nich. Verilo sa, že keď cez Vianoce nie je jedlo, rodina bude hladovať celý rok. Na Štedrý deň chodili chlapi prosiť ku gádzom o trochu slamy. Chodili tam, kde cez rok pásli kravy alebo husi.

Popoludní chystala matka večeru a otec vzal medzi tým jedno, dve alebo tri väčšie deti a išli sme k potoku. Ručník položil na na breh potoka, na ručník chlieb, do chleba zapichol sviečku a rozsvietil ju. Potom sme d'akovali za všetko dobré, čo nás stretlo v minulom roku.

Keď sme prišli od potoka, dovárala matka večeru. Bolo to prvé jedlo, ktoré sme na Štedrý deň smeli jesť. Verilo sa, že ak niekto zjedol čokoľvek pred večerou, "prišla by na neho" vyrážka a svrab. Hlavné dievčence sa chránili akejkoľvek potravy, pretože chceli mať peknú, čistú plet'.

Keď bola večera hotová, dala matka najprv bobal'ky — malé pečené koláčky — do kúta: patrili dušiam mŕtvych, starých rodičov. A otec povedal: vychovávali nás, celý život sa trápili pre naše dobro, nikdy nesmieme zabudnúť na nich. A vzápätí porozprával nejaký príbeh, zážitok o svojich rodičoch alebo rodičoch našej matky.

tu Cigánov na Slovensku

ŠTĚDRÝ VEČER

Karel Jaromír Erben

Hoj, ty Štědrý večere,
ty tajemný svátku!
cože komu dobrého
neseš na památku?

Hospodáři štědrovku,
kravám po výslužce,
kohoutovi česneku,
hrachu jeho družce.

Orac'mu stromoví
od večere kosti,
a zlatoušky na stěnu,
tomu, kdo se postí.

Hoj, já mladá divčina,
srdce nezadané:
muž na mysli jiného,
jiného cos tane.

Pod lesem, ach pod lesem
na tom panském stavě,
stojí vrby stařenu,
sníh na šedé hlavě.

Jedná vrba hrbatá
tajně dolů kývá,
kde se modré jezero
pod ledem ukrývá.

Tu prý dívce v půlnoci,
při luně pochodní,
souzený se zjeví hoch,
ve hladině vodní.

Hoj, mne půlnoc neleká,
ani liché Vědy:
půjdu, vezmu sekeru,
prosekám ty ledy.

I nahlédnu v jezero
hluboko — hluboko,
mlčmu se podívám
pevně okem v oko.

Kytice, Štědrý den,
zpěv druhý

(totiž zo 60 tisíc) iba 2000 osôb kočovalo.

Hoci boli Romovia usadlí, väčšina z nich žila na periférii spoločnosti, tak ako sa na perifériách dedín krčili "cigánske osady". V staršej spoločnosti prehradených triednymi bariérami sa nenašla platforma pre to, aby sa mohol prijať, pochopiť a rešpektovať odlišný antropologický typ, odlišné kultúrne zázemie indickej pravlasti, odlišné etnické zvyčaje, odlišný ja-

(Pokrač. na str. 16)

Tenhle pohled z Karlova mostu na Svatovítský chrám je jistě trvale přítomný v srdcích všech československých exulantů...

Seminářská ulička...

Ulička, krat'ounká, hádkovitá, prolínající domy jako zapomenutý horský potok, z Karlovy ulice na Mariánské náměstí. Nikdo nebude pochybovat, že běží ve Starém městě, a mluvíme-li o městě starobylém, staroslavném, myslíme tím jenom Prahu.

Vlevo sedí kamenně mohutný roh Klementina, vpravo kraluje drogerie pana Suchého, nad jejímž štítem jsou mistrně provedené alegorie svatých a kde sbulo od pradávna "U zlaté studně". Dům s drogerií vybíhá značně dopředu a pak, jakoby si rozmyslel svůj nerozvážný náběh, ustupuje v křivce vyhoulené a protáhne se do uličky. Vchod do domu už je v uličce. Hned za vraty je tma jako v zavázaném pytli.

Dřevěné, příkré schody prudce stoupají vzhůru. Následující dům, spíše domeček, přilepen je k domu prvému a pokračuje v křivé linii uličky, tentokrát opačně, do nitra, takže oba domy tvoří spolu obrácené velké S. Po levé straně do-

provází nás kasárnický mami blok Klementina, které běží přes náměstíčko až do ulice Platnéřské, pak se vrací Křížovnickou ulicí a za Sv. Salvátorem znovu vyústí v ulici Karlově. Šíře uličky je tak pro jeden povoz a nikdy neslula proto velkým provozem. Naproti tomu však rozšířená Karlova ulice před Klementinou, kam vybíhala odnaproti Liliová ulička, byla již plná kár, vozíků, jízdních kol i aut. Na rohu Liliové uličky byl první pražský biograf "Signora Ponrepo", který v úzkém prvopatrovém sále ukazoval rákoskou publiku na plátně promítaný film, k němuž měl italsky výřečný slovní doprovod. Byl to jistě zneuznaný průkopník mluveného filmu. Ve stejném nárožním domě v posledním jeho patře, zčásti zaskleném, měl ateliér sochař, mistr Emanuel Kodet, tvůrce Žižkovy mohyly u Sudoměřce, sochy Jejísvěty Nikoláské v životní velikosti a jiných mistrovských děl. Šedá bradka, bílý lesklý vlas,

pronikavé, ale laskavé modré oko, tak ho vidím stále před sebou. Naproti, na rohu Karlovy a Liliové ulice, byla vinárna Weiser & Pilát, kde v posledním klenutém sále byly umně nástěnné malby kumštýřů — kteří sice holdovali truňku, ale neměli na útratu, takže si svůj cech museli "odmalovat" na zdích. Nikdy jste nevěděli, kdo je pan Weiser a který je pan Pilát. Oba si byli podobní jako dvojčata. Růžové líce, kulat'oučkový obličej a na prolýsalé hlavě hostinskou kulatou čepičku. Na protější zdi Klementina, mezi portálem a Seminářskou uličkou, byla pamětní deska Šafaříkova, kterou Němci za války odstranili. Vejdeme Klementinou na druhé nádvoří a vpravo třetím dvorem dojdeme na Mariánské náměstí. Začarovaný koutek. Voní to zde histórií, starobou a slávou.

Nejlepším výhledem z tohoto dějinného jevištěáku je přece jen zase ta Seminářská ulička.

F. C. ŠTĚRBA

Milým návštěvníkům našeho divadla
radostné Vánoce
a šťastnou pohodu klidu a zdraví
v Novém roce!

Za

Krajanské Divadlo J. Snižka

PŘEJE

B. HELCLOVÁ-SNÍŽKOVÁ

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
CELÉ KRAJANSKÉ VEREJNOSTI
PŘEJE

Czechoslovak Store, Inc.

1363 First Av. (73rd St.) New York, N. Y. 10021
Tel.: 249-7414

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A MNOHO ZDARU
DO NOVÉHO ROKU VÁM PŘEJE

H & S PORK STORE

JOSEF SUDA, majitel
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA
Telefon AS 8-8468

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ
A VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE
CELÉ KRAJANSKÉ VEREJNOSTI
PŘEJE

**PRVNÍ ODBOČKA ČESKOSL. NÁRODNÍ
RADY AMERICKÉ**
na Long Islandě

Přejeme všem svým členům,
přátelům a příznivcům
radostné Vánoce
a šťastný Nový rok 1977!

Kroužek Milovníků Hudby a Poezie

Děkujeme za všechna přání u příležitosti
svátků vánočních a Nového roku
a přejeme též upřímně
vše nejlepší

FRANK A GERDA SVEHLOVI

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ KRÁSNÝCH VÁNOC

POŽEHNANÝ ROK 1977

UPŘÍMNĚ PŘEJÍ

Dr. h. c. K. F. a Jarmila Štekrovi,

REALTORS

LITTLE NECK REALTY, 254-13 NORTHERN BLVD.,
LITTLE NECK N.Y. 11363,
224-0300 (CODE 212) A DO BYTU (CODE 516) 487-2948

Máme na prodej více jak 600 obytných domů, obchodů, restaurantů, továren, farem stavebních pozemků atd. Můžete volat do kanceláře všední den, v neděli i svátek, ve dne v noci, nechte pro nás vzkaz, když tam nejsme, s radostí Vás zavoláme zpátky.

SPOKOJENÉ PROŽITÍ SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH

A

MNOHO ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE

PŘEJE

BRODWIN — SOSA Chemists, LTD

1334 FIRST AVE. N.Y.C.

Tel.: 879-9050

Zasíláme léky do Československa.

Převzali jsme od VEPP'S Pharmacy veškerou zásilkovou agendu a speciální výrobky jako DIANA-Liniment atd.

Veselé Vianoce a šťastlivý Nový rok všetkým rodinkám,
ktoré sme mali česť vyslúžiť v tomto roku
a tiež priateľom a známym
praje

ŠTOLBA FUNERAL HOME, Inc:

23-86 31st Street (neďaleko Českého domova) — ASTORIA, L. I.

RADOSTNÉ VIANOCE

A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK 1976 ŽELÁ

J. & P. CADILLAC LIMOUSINE SERVICE

(24 HODIN SLUŽBA)

NA LETISKO • SVATBY • DO LETOVÍSK • ATD.

79-17 24th Ave., JACKSON HEIGHTS, NY 11370

PAUL ŠKODÁČEK, majiteľ

Tel.: (212) 478-0583

VŠEM SVÝM PŘÁTELŮM A ZNÁMÝM PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
SVÁTKŮ VÁNOČNÍCH A VŠE NEJLEPŠÍ
V NOVÉM ROCE PŘEJÍ

Otto F. Kucera

S MANŽELKOU JANET, SYNEM OTTO F. M.L. A DCEROU LINDA ANN

Rodinám, ktorým sme slúžili v tomto roku ako aj v minulých rokoch a našim
všetkým priateľom a susedom tie najúprimnejšie pozdravy k radostným
Vianociam a šťastný a úspešný Nový rok praje

John J. a Elaine Křtil s rodinou

Štědrý večer kanad

Zdeněk Němeček

Ted' je Štědrý večer. Venku je zase krutý mráz a prašný sníh, jenž neláme větve. Zle je člověku i zvířeti, pánbůh s námi! V rohu rozsvítily vánoční strom, štíhlý smrk od Hořejšího jezera, který podt'al, proklestil a přivlékl strojník Louis Cinq Mars. Kapka, oddělená z divokého oceánu, povýšená na jasné znamení a předložená drsným lidem. Otevřely se kuchyň-

ské dveře, objevil se kuchař Liščí ohon a ryšavou hlavou kývl na strojníka. Louis vstal, rozhlédl se mírnými číma, zatleskal, a když nastalo ticho, zvolal: "Prions!" (Modleme se!) Všichni pilaři a dřevorubci rázem hmotně vstali a pokřičovali se. Nastalo naprosté ticho. "Prions!" opakoval tišeji. "Notre Père quie etes aux ciex. . .", začal otčenáš. Muži se modlili s sebou. Jejich hlasy zněly jako z hluboké studně, byly bručivě a hrubé, ale byla v nich kázeň a víra. — "... succomber a la tentation, mais delivrez - nous du mal. Ainsi soit-il!" (záverečná část otčenáše). A sbor zabručel — Amen. Hned, po modlitbě toto lidské horstvo usedlo na lavičky a všichni začali vesele povykovat a klít. Po náladě modlitby nezůstalo nic, svatost chvíle se propadla.

Kuchař a dva pomocníci stavěli na stoly misky polévky. Na ubruse ležel bílý chléb, hroudy soleného másla, protlaky, koření, hořčice a okurky. Potom přinesli štiky, lososy, krocany i vepřové maso. Těžce pracující lidé se nepostili, byli výjimkou v postním řádu. Cizinec, Josef, jedl zvolna a soustředěně. Tam někde daleko už minula půlnoc a lidé se vraceli z půlnoční. Je tam bílá zima? Hučí jez? Když podali jablečný koláč a celé hroudy zmrzlíny, dal znamení chlapci Klementovi, zavolať ho a cosi mu pošepstal. Chlapec vyletěl do mrazu. Když do jídelny znovu vrazila studená vlna, Klement se s námahou přihrabal a vedle vánočního stromu postavil dva koše.

Všechny hlavy se obrátily jedním směrem, dokonce i

UKOLÉBAVKA VÁNOČNÍ

Jan Neruda

Spi, Jezulátko, spi!

Zas chudých lidí

chudé dítě,
jen do jesliček uloží tě —
ach tolikrát už

lidstvu dáno
a Jidášů zas zaprodáno,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!

Spi sladce

na tom seně holém,
my dech tajíme všichni
kolem,
vždyť tobě, věčné pravdy

synku,
je třeba také odpočinku,
spi, Jezulátko, spi!
Spi, Jezulátko, spi!
A nabeř v spánku

nové síly,
máš konat ještě mnohou
mili:
té cesty lidstva ku spasení,
té ještě dlouho konec není,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!

Za tvé o bratřích naučení
svět vezme tě zas

do mučení,
a než se lidstva

pouta zdrtí,
je třeba ještě

velkých smrtí —
spi, Jezulátko, spi!

Štěstí a hodně zdraví v Novém roce 1977
všem sestrám, bratřím, turistům, všem podporovatelům
"Československého Střediska",
včetně redakce Amerických Listů
přeje

**Americko-československý Společenský Klub
v Miami, Florida**

13325 Arch Creek Rd., N. Miami, Fla. Tel.: 891-9130

Josef Němetz, předseda

Božena Nygrinová, taj.

Lilly Venzarová, I. místopř.

Emily Růžicka, účetní

Anežka Křížová, II. místopř.

Josephine Tomešová, pokl.

Sbor Ředitelů

Ku radostným křesťanským svátkům a Novému roku blahoželá

DR. ANDREJ P. SLABEY,

60 E. Union Blvd., Bethlehem, Pa.

farár, řečník, profesor, spisovatel

ských dřevorubců

duchem nepřítomný Bonifác zdvihl krásnou bílou hlavu a na jeho tváři se objevilo cosi jako zákmit zvědavosti. Josef vstal a zatleskal: "Mes amis!" — Ztichli. Copak se to děje, kdo chce mluvit — dělník, pilař, strojník, disponent z kanceláře, potvora z neznámých krajín s železnou prackou? Dobrý — zlý, spravedlivý — pokrytec, náš, nenáš, kdo? "Mes amis", začal samozvaný řečník, "je to zlé, nemohu mluvit vašim kanadským jazykem tak, jak bych chtěl pro svoje potěšení. Snad té francouzské řeči, jak jsem se jí naučil z knížek, snad jí s prominutím porozumíte. Hm, jsem zdaleka, kamarádi. Tam u nás, jako tady v lese, právě vzpomínají narození člověka, který pohnul světem.

Oddělil tmu od světla a zvítězilo světlo. Víte, ne tak docela, ale svět byl trochu lepší, o trochu, rozumíte mi?" Hm, hovoří jazykem školy, skoro naším, skoro cizím, ale je mu rozumět. Při dalších slovech všichni zvýšili pozornost. — "U nás si dáváme dárky už večer. Přitom si odpouštíme viny a vzpomínáme na lidi vzdálené. To je Štědrý večer, přátelé. Ty, Klemente, poskoč, tam v těch dvou koších je něco pro každého. Jsou na tom jména podle poslední výplaty. Snad jsem to dobře opsal. Ne-li, odpusťte! Tak, to by bylo všechno. Příjemné svátky!"

Ted' začal hlomoz, křik a konečně vřava. To se ještě nestalo, aby dostali v lese dary balené jako ve městě, aby si vedli jako děti očekávající Pére Noela! Kupodivu všem se dárek hodil — čepelky, hrubé punčochy, svítilna, kožený pytlík, řemen — cokoli. Čaruje! Na každé věci le-

želo cosi jako rosa. Pod pestrými košilemi se něco pohnulo, co by za živého Boha nedovedli vyjádřit slovy. Ukazovali nebo vyměňovali si dárky a zuřivě na sebe volali přes stoly. Mnozí udělili cizince po zádech, mávali rukama před jeho nosem, volali hrubě laskavá slova, kterým nerozuměl...

(Z knihy *Tvrď země*)

ŠTĚDRÝ DEN

Karel Jaromír Erben

*Tma jako v hrobě,
mráz v okna duje,
v světnici teplo u kamen,
v krbu se svítí,
stará podřimuje,
děvčata předou měkký len.*

*Toč se a vrč,
můj kolovrátku,
je, hle adventu již
na krátku,
a blízko, blízoučko,
Štědrý den.*

*Milo děvčeti přísti,
milo za smutných zimních
večerů,
neb nebude darmo její
dílo,
tu pevnou chová důvěru.*

*I přijde mládenec
za pilnou pannou, řekne:
Pojď za mne dívkó má,
budiž ty mi
ženkou milovanou,
věrným ti mužem budu já.
Já tobě mužem, ty mně
ženkou, dej ruku děvče
rozmilé!*

*A dívka, co předla přízi
tenkou,
svatební šije košile.*

*Toč se a vrč,
můj kolovrátku!
Však jest adventu
již na krátku,
a blízko, blízoučko
Štědrý den.*

PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ VESELÝCH A RADOSTNÝCH VÁNOC, ŠTASTNÉHO
A ÚSPĚŠNÉHO ROKU PREJE VSEM HOSTŮM, PŘÁTELŮM A ZNAMÝM

Ruc Restaurant

JAROSLAV A NAĎA RUČOVÍ

312 EAST 72nd STREET, NEW YORK 21, N. Y.

*Krásné Vánoce —
šťěstí a zdraví v Novém Roce 1977
všem našim sestřám
a podporovatelům našich podniků, včetně
redakce Amerických Listů
přeje*

**Americko-Československý
dámský dobročinný klub v Miami, Florida**

L. Petrůšková, předsedkyně
Anežka Křížová, I. místopř.
Bernice Šimonová, II. místopř.

Božena Nygrinová, taj.-účetní
Bessie Štěpánková, pokl.
Anna Ladická, stráž. dvěř

Šťastné a požehnané Vánoce

AKO AJ BLAŽENÝ A RADOSTNEJŠÍ NASTAVAJÍCÍ

Nový rok

SVOJIM ZAKAZNÍKOM, PRIATELOM I ZNAMÝM ŽELÁ

TATRA

TRAVEL BUREAU, 1465 SECOND AVENUE, NEW YORK CITY
RODINA FARKAŠOVA A CELÝ PERSONÁL

SVÝM VKLADATELŮM PŘEJEME VESELÉ
A ŠTĚDRÉ VÁNOCE A MNOHO ŠTĚSTÍ V NOVÉM ROCE

FOURTH FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION OF NEW YORK

1335 FIRST AVENUE, NEW YORK,
nebo 2636 CENTRAL PARK AVE.,
Central Shopping Plaza, Yonkers, New York 10710
a 590 East 187 Street, Bronx New York 10458

**ŠT'ASTNÉ A VESELÉ V ÁNOCE
A HODNĚ ZDRAVÍ
V NOVÉM ROCE
PŘEJE VŠEM SVÝM
PŘÁTELŮM A ZNAMÝM
MARIE VÁŠA s rodinou**

*Chcete sa príjemne zabaviť?
Prid'te do Československého podniku
Close Quarters Club*

81-09 BROADWAY,
ELMHURST, NEW YORK.
Dušan "Dee" Kolbašovsky, majitel.
Tel.: HI 6-9476

PŘÍJEMNÉ VÁNOCE A VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE
PŘEJE

Občanský Dobročinný Spolek

a

Česká škola v Astorii

29-19 24th AVENUE, ASTORIA, L. I.

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK 1977

PŘEJE VŠEM PŘÁTELŮM A KRAJANŮM

Charlotte G. Masaryk Society

NEW YORK, N. Y.

Příjemné prožít svátek vánočních a v novém roce pevné zdraví,
osobních úspěchů a síly do další práce za opětné svobodné
Československo všem přátelům přeje

Národní rada žen Svobodného**Československa**

Betka Papánková,
předsedkyně

L. Drobílková
jednatelka

*Radostné Vánoce
a lepší Nový rok 1977*

PŘEJE

SBOR D. A. SOKOL A SOKOLEK,
Astoria, N. Y.

SBOR D. A. SOKOLEK,
New York.

SBOR D. A. SOKOL A SOKOLEK,
Newark, N. J.

SBOR D. A. SOKOL
Little Ferry, N. J.

SBOR D. A. SOKOL
New York.

SBOR D. A. SOKOL A SOKOLEK,
Winfield.

ZA

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR DĚLNICKÝCH AMERICKÝCH SOKOLŮ A SOKOLIC.

G. MATOUŠ, starosta
C. DUDA, místopředseda

M. MATOUŠOVÁ, tajemnice
B. DOLEŽAL, fin. taj.

A. FILIP, pokladník

JMELÍ

PETR KRÍČKA

Nad stolkem pracovním od včera
mám nového druha.
Větvku jmelí tam objímá
ohnivě žlutá stuha.

Ach, jak se mi líbí, jak mám je rád —
Je milé a znamená štěstí.
Nad hlavou vesele bude mi vlát
zelenou ratolestí.

"V Anglii pod ním se líbají,"
pravila, "na Štědrý den."
A potom? Co potom pravila mi?
Nebyl to sen?

A proč se dnes usmívám celý den,
proč toužím den celý?
Pověz, ach pověz, nebyl to sen,
zelené jmelí?

(Ze sbírky "Sípkový keř")

NA NOVÝ ROK

JANKO JESENSKÝ

Jediná minúta rok celý odoženie,
hoc sama zbabele pred novou uteká.
Bol chabým biedny rok. Je chabé okamženie,
a predsa večnosti v ňom sila odveká:
v ňom lice obledne, v ňom ono očervenie,
v ňom duša zajasá, v ňom ona narieka,
v ňom krsá nádej, v ňom mizne potešenie
a ono zabíja i tvorí človeka.
Rok nový, tu si zas! Poľnočné naladenie
t'a v kostým veselý na chvíľu oblieka . . .
Prijmíte, priatelia, moje pozdravenie:
Nech láska k národu tou chabou chvíľou nenie,
čo dohnal ľúty čas na krátko zd'aleka,
lež nech je večitým jej skvúce vzplamenenie,
a jako večnosť mžik, nech ono vŕaha žente!

**Slovenská
Telocvičná
Jednota Sokol**

sa dožila v júli 1976 osemdesiat' rokov svojho úspešného účinkovania v živote amerických Slovákov a Čechov.

STJS ponúka Vám, jednotlivcom a rodinám, okrem programu telesnej výchovy a rekreácie, výhodné životné poistenie tak pre dospelých ako i mládež.

Jedným z Vašich novoročných predsavzatí nech je stať sa členom našej sokolskej organizácie i s celou rodinou.

*Užijte
Radostné
Vánoce
a Šťastlivý
Nový Rok*

SOKOL USA
276 Prospect Street
East Orange, N. J. 07019

**SOKOLSKÉMU ČLENSTVU
PRIATELOM A PRIAZNIVCOM SLOVENSKEHO SOKOLSTVA
V AMERIKE želá**

VESELÉ VIANOCE A ŠTASTLIVÝ NOVÝ ROK**Hlavný Sbor**

ANDREW VENGLARČÍK, hl. správca
JÁN BAGEL, hl. podsprávca
MARIA KADRIK, hl. podsprávkyňa
JÁN SOPOCI, hl. tajomník
MELVIN ČERNICKÝ, hl. pokladník

Finančný výbor:

Wm. MERRALL, predseda;
STEPHEN T. TOMKO, ADAM KRUKAR,
JOSEPH DUBOVI JR., LOUISE BOTSKO,
HELEN A. KOPY, WILMA KASPRAK

FRANK CHETKO, predseda "Public Relations" — ALBERT WALKO, hlavný
náčelník — BEA WALKO, hlavná náčelníčka —
LEONARD J. ZAREMBA, právny radca
STEVE HOMA, hlavný sudca

**Do sokolského
letoviska
Sokol Woodlands
v catskilských
horách**

pri Barryville, N. Y. prišlo v roku 1976 veľa hostí si odpocínúť a osviežiť sa na zdravom vzduchu, v čistej vode nového bazénu a prechádzkami v krásnej prírode.

Ďakujeme všetkým, ktorí náš odpočívny, rekreačný a výchovný podnik podporili a v nádejí, že v nastávajúcom roku nás znova podporíte, želáme vám

*Pokojné
Vánoce
a prosperujúci
Nový rok*

RIADITELSTVO
Sokol Woodlands, Mail Road,
Barryville, N. Y. 12719

VÁNOČNÍ FEUILLETON

Z L A T O

Zlato se řekne latinsky "aurum", že ano? Z tohoto slova se nějakým pravzvláštním etymologickým mixováním ugrofinských jazyků se slovanskou koncovkou zrodil výraz "aurinko," což znamená ve finštině tolik co "sluníčko." Je to asi nejněžnější označení slunce ze všech řečí na světě. Aurinko-sluníčko — zlat'ounek bobeček na vysokém finském nebi, onen zlatý "punt'a", zdroj života na této planetě.

Kromě tohoto vpravdě ojedinělého lyrického expresionismu se zlato vyskytuje v denním životě docela prozaicky jako prvek atomového čísla 79, atomové váhy 196,967, vyskytující se v přírodě většinou volný, mimo přírodu vázaný, pečlivě strážný a nejvíce kradený.

Aby se mohly se zlatem dít všelijaké kalé i nekalé podfuky, byly stanoveny jeho ryzosti: zlato dukátové 98,6%, mincovní 90%, klenotnické 75% = 18 karátů; nejběžnější zlato je 14 karátové — 58,5%. Jeho doplnkem do 100% (24 karátů) se používá měď, stříbro a nikl. Bílé zlato může sice v přeneseném slova smyslu znamenat cukr, ale v našem případě se jedná o druh zlata, do kterého bylo přimíseno 15% paladia.

Ze zlata se razí mince a medaile, zhotovují šperky a pohříchu i manželské snubní prsteny, které mají obzvláště zaručovat stálost a ryzost manželské lásky. Podle statistik by bylo však výhodnější vyrábět snubní prsteny z kočičího zlata, protože přechytlivá manželství končívají ne-

slavně před rozvodovým soudcem, právě pro nestálost a neryzost. V průběhu soudního řízení se pak pozorný divák dokonce přesvědčí, že kočičí zlato pro manželství pro kočku je úplně postačující kvalita. Ovšem ne všechna manželství se ocitnou před soudnou stolicí a to právě proto, že doma je pravého zlata habaděj, takže v tomto případě by rozvod byl pro kočku.

Proto zlato bylo známo lidstvu už 5000 let před Kr. můžeme kriminologicky dedukovat, že i vraždy a loupeže vznikly téměř současně s odhalením ceny tohoto žlutého nerostu. Vyvrcholení bezohledného "zlatého zabijení" se odehrálo v době "zlaté horečky" kolem roku 1896, kdy nastalo masové putování dobrodruhů, zoufalců a ztroskotanců přes Kanadu do země slyšoucí kromě mléka a strdí i zlatonosnými řekami a horninami — na Aljašku, prodanou marnotratným carem USA. Nikoliv za pšenici, ale za babku!

Zlato se stalo od nepaměti měřítkem bohatství, důležitosti, vzácnosti a moci. Zlatá bula, zvaná sicilská, byla vydána 26.9. 1212 římským králem Friedrichem II. Sicilským v Basi-leji a zaručovala Přemyslu I. Otakarovi a jeho nástupcům královskou hodnost a právo volit římského krále.

Císař a král Karel IV. vydal 10. 1. 1356 v Norimberku jinou Zlatou bulu — která definitivně upravila vztahy říšských knížat a římského krále, resp. císaře, jímž Otec vlasti také byl a proto ji také vydal. Zlatá žíla je lidovým výrazem pro hemorhoidy, metlu všech konečníků, Zlatěnky je hmyz z nadčeledi blanokřídlých, kdežto zlatohlávek se řadí k vrubounovitým a zlatoočko k sit'okřídilým.

Zlaté pravidlo mechaniky platí pro výpočet rovnováhy na jednoduchých strojích, Zlaté rouno je řád — založený Filipem Dobrotivým v roce 1429 za ochrany katolické víry a církve a kterým byl vyznamenán i Španělský sál na Hradě pražském. Zlatník byl stříbrný šedesátikrejar zavedený v Čechách 1561, zlatý déšť je lidový název pro štědrý odvislý.

Zlatý pool je mezinárodní organizace, která byla vytvořena cedulovými bankami sedmi západních států v roce 1961, zlatý řez je bod, dělicí úsečku na dvě

části tak, aby poměr menší části ku větší se rovnal poměru větší části k celé úsečce.

Zlatý standard je systém peněžního oběhu, Zlatá stoka je umělý jihočeský vodní tok, hlavní vodní zdroj treboňských rybníků, dobudovaný Štěpánkem Netolickým v 16. stol.

Zlatá stezka čili via Bohemica byla obchodní cesta z Pasova přes Šumavu do Prachatic, po které byla z hlavní části dopravována sůl do království českého. Zlaté tele byla ze zlata zhotovená modla, kterou nechal zhotovit Jerobeam v Bethelu kolem roku 930 př. Kr. a Krügerův rand je nejprodávanejší zlatá mince na světě. Jen v NSR se jich od roku 1974 prodalo dva a půl miliónů kusů, což představuje 80 tun čistého zlata (90%) a více než jednu miliardu tvrdých DM v punčochách uctívající zlata.

Nostalgicky vzpomínáme na zašlé staré zlaté časy, které se nenavrátní právě tak jako pohádka mládí — odsuzovali jsme chování zlaté mládeže, ale vítali jsme zato s neuvěřitelnou radostí "zlaté hochy" po nešťastně prohraném finále MS v kopané 1934.

A mohli bychom pokračovat do nekonečna: zlatý bažant, Golden Gate v San Francisku, cisterciátský klášter Zlatá koruna, zlaté rybky, zlatá reneta, zlatý křeček, Zlatá růže z Montreaux, Zlatnická ul., Zlaté pobřeží, zlatá neděle, zlatý poklad, zlatá olympijská medaile, zlatá kniha, Zlatá ulička, zlatá střední cesta, řemeslo, které má zlaté dno, princezna Zlatovláska se zlatou hvězdou na čele, dozlatova vypečené buchty, svatý Jan Zlatoustý a Zlatuška Vozi-hnojová ze Zlatí Lhoty z oblasti zlatého pruhu země české.

Co je to všechno platné, za každým třetím slovem a činem cihá — zlato. At' stojí dnes unce (0,028349553 kg kg) čistého zlata 119,05 dolarů, at' platí bossové sovětsko bolševických "mistrů vysokých sklizní" za zlatou pšenici ze zlatého západu zlatem, at' nosí křemelští narušovatelé klidu a míru na této invalidní planetě sebe více zlatých řádů a hvězd, at' se smlouvy v Helsinkách podepisují zlatými plnicími pery na zlatem vykládaných stolech — bude jedna pětina lidstva mít i nadále hlad a zbytek pozemšťanů se nezabaví strachu, zlatého hřebu dnešní kočičácký zlaté doby.

JAN RYBA

Vždy krásný zimní motiv Mare Švabinského

Přeji všem svým přátelům

i svým pacientům

příjemné Vánoce

a radostný život

v roce 1977.

DR. KAREL STEINBACH

Radostné svátky vánoční

a šťastný Nový rok

přeje

A. ORWASHER, Inc.

pekařství

308 E 78th St., N. Y. C. • Tel.: BU 8-6569

Rodina Motalova — majitelé firmy

MOTAL COSTUM DARK ROOMS PHOTO

18 W 45th Street, N.Y.C. (Room 312)

přeje všem svým zákazníkům, přátelům a známým
radostné Vánoce a šťastný Nový rok

Příjemné prožití svátků vánočních

a vše nejlepší do Nového roku

všem svým zákazníkům,

přátelům a známým přeje

FRANK HOLEČEK

CZECHOSLOVAK RESTAURANT PRAHA

VÁNOČNÍ

Josef Hora

*Tiché lesy v modro ční
někde v dálce za branami.
Zase doba vánoční
přijde, trochu hudby dá mi.*

*Půjdu v duchu pěšinou
za šlépějí v měkkém sněhu.
Světlé hvězdy převínou
zase lidský stesk můj v
něhu.*

*Budiž pozdravena nám,
věčná cesta do Betléma.
Dnes tak mnohý bloudí
sám,
střechy ani lože nemá.
Budiž pozdravena všem,
nechat' dojdou, nechat'
najdou,
než v nebesích nad světem
dozní zpěv o hrězdě zajeđu.
Ze sbírky Zapomenuté
básně*

Vianoce cigánov

(Pokrač. ze str. 10)

Potom sme začali jest'. Najprv iba zemiaky s kapustou, halušky, bobal'ky, slivky, hrušky. Mäso až po polnoci. A jedli sme na zemi, na tej slame, čo deti priniesli ráno z dediny. Keď sme dojedli, zobral otec lyžice, ktorými sme jedli a pevne ich zviazal slamou. Do rána museli ostať takto zviazané: preto, aby sa rodina nerozišla, aby všetci držali spolu, aby sa jeden druhému nestratil vo svete.

Po večeri sa "vinšovalo" — priali dobré sviatky. Najprv doma v rodine:

"Vinšinar, vinšinar, tumenge pre tumari karačoňa, kaj t'aven saste sar andro paňi o mačho — bachť kaj tumen te jel, o del kaj tumen te tradel sako berš buter andro tumaro kher, jolkh avreha kajne te kamen sar odi kaj'i phuv le ka le mareha . . ."

(*"Vinšujem, vinšujem dobré sviatky, nech ste zdraví ako ryba vo vode nech máte šťastia, nech boh vám zhŕňa každým rokom viac úžitku do vášho domu, nech jeden druhého milujete ako sa miluje čierna zem s čiernym chlebom . . ."*)

Keď sa všetky obrady v rodine skončili, chodili sa Romovia vzájomne navštevovať. Všetci, i tí čo sa cez rok hnevali. Na Vianoce sa museli všetci pomeriť pretože hnev rozdeľuje ľuď, ale ľuďia nemôžu žiť rozdelené, jeden potrebuje druhého.

Aj medzi Romami boli niektorí bohatší a iní celkom chudobní. Mój otec patrila k tým, čo sa mali trochu lepšie, lebo bol kováč a jeho robota išla na odbyt. Počas Vianoc však práve

tí, čo sa mali "o kústik" lepšie, navštevovali chudobné rodiny, aby im ukázali, že ich nepodceňujú. Aj keď ten chudák mal v dome iba holé steny a holú zem, hovorili mu ostatní: máte to tu pekné. To aby mu dali pocítiť, že nie je horší než ostatní. Chudobný človek má na svete dvojité utrpenie: svoju biedu a navyše to, že ho podceňujú. A tak aspoň jedného sa ostatní Romovia snažili zbaviť. Lebo človek si zaslúži úctu. Konečne — na Vianoce sa pobrali dvaja mladí chlapci a dve dievčence, chodili po bohatších domoch a vyberali jedlo — kurivo, alebo aj pár halierov pre chudobnejšie rodiny; aby sa nikto cez Vianoce necítil menejcenný.

Večer sa spievalo. Nielen naše romské žalostné pesničky o tom, ako moja maminka bola taká krásna, že keď išla po vodu, zapáchala sa samotnému bohu a my sme ostali štyri sirotky — ale aj veselé romské popevky:

*Imar avel karačoňa
te murdaras la rikoňa
la rikoňa la mačkica
pekas la andre tepšica.*

*Ach, Vianoce sú už blízko
zabijeme mačku, psisko,
mačka, psisko to nám
stačí*

upečené na pekáci.

A tak Romovia celý vianočný týždeň jedli, pili, spievali, tancovali, rozprávali si dávne príbehy, plakali za svojimi mŕtvymi, radovali sa s tými, ktorí ostali nažive, chodili sa navštevovať a držali pospolu. Celý ten vianočný týždeň si pripomínali, že sú ľuďia a že jeden človek sa nezaobíde bez druhého — tak ako sa ten čierny chlieb neobíde bez čiernej zeme a čierna zem by bola pustá a siera bez čierneho chleba.

ZASNĚŽENÁ VES

JAROSLAV SEIFERT

*Po domku pnul se planý chmel
ve tvaru velikánské lyry,
a když jsem nebe uviděl,
musil jsem myslet na sařírny.
Záhon byl kvítím vrchovatý,
byly tam růže, šalvěj, máty.
Těch vůní, když jsem kolem šel!
Teď pod sněhem je celá ves
i stráž, kde rostl loni vřes.*

*A mrzne. Snad v té světnici
ještě to voní po melise.
Snad sklánějí se nad lžící
a polévka jim kouří v mise.
Snad je tam ticho plné něhy,
z té lyry pobožené sněhy.
A teď se vás ptám, básníci,
co květy? Zbylo něco z nich?
V srdcích je mají, když je sních.*

MALÁ ZEMĚ

*V cestě stála malá země
dobyvačným plánům obra.*

*Co s tou zemí?
Šlápneš na ni!*

*Že je po ní?
Ale není!*

*Ještě žije i když zmije
krev jí pije*

*Co ta země?
Že je po ní?
Ale není!*

Mladá krev v ní zas ožije.

*Zmizí hadi, zmizí štíři
zmizí dneška netopýři
Otrěse se malá země
a nasadí nové sémě.*

*Co ta země?
Že je po ní?
Ale není!*

BŘETISLAV

Veselé Vianočné sviatky spolu aj šťastlivý Nový rok

všetkým členom a tiež dobrodincom

a prispievateľom praje

**Americko-Československý
Sociálny Ústav**

PŘÍJEMNÉ SVÁTKY VÁNOČNÍ

A VŠE NEJLEPŠÍ V NOVÉM ROCE 1977.

PŘEJE VŠEM ZÁKAZNÍKŮM

Stransky Mobil Service

770 GREEN STREET, ISELIN, NJ 08830

PHONE: 636-9717

*Příjemné Vánoce
a úspěšný Nový rok
přeje*

Waldes Kohinoor, Inc.

L. I. City, N. Y.

